

עפ"ג 48463/11 - שי גוזלאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופט ר. יפה-כ"ץ, אב"ד עפ"ג 14-11-48463

כב' השופט י. צלקובסקי

כב' השופט י. עדן

המעורער:
שי גוזלאן
ע"י ב"כ עו"ד ליאורה גלאובר

נגד
המשיבת:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ר. אלמקיס, פמ"ד

ערעור על ג"ד של בימ"ש השלום בב"ש

בפני כב' השופט ד"ר י. ליבדרו

בת.פ. 13-07-1886 מיום 7/10/14

פסק דין

השופט יואל עדן:

1. המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן, בבית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ד"ר י. ליבדרו), במסגרת הסדר אשר לא כלל הסכנות עונשיות, בעבורות של גנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, וניסיון לתקיפה סתם לפי סעיף 379 + 25 לחוק העונשין, בכך שכאמור בכתב האישום המתוקן ביום 22.5.13 סתום לשעה 00:00 בסמוך לבמה בה התקיימו מופעים, גנבו המערער מהמתלוננת מכשיר טלפון בכך שחתפו מידה והחל להימלט מהמקום, המתלוננת רצתה אחריו והצילה לאחוז בו בחולצתו, המערער ניסה לתקוף אותה בכך שהרים את ידו, ולאחר מכן מכיר את מכשיר הטלפון, בסכום של 700 ל"נ, והמכשיר נתפס והושב למATALוננת.

עתירתו של המערער שלא להרשו נדחתה, והואוטל עליו עונש הכלל 6 חודשים מאסר על תנאי ופיצוי בסך 1,500 ל"נ.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בגזר הדין נקבע כי מידת הפגיעה בערכיים המוגנים שהם הגנה על הרכוש, הקניין, הסדר הציבורי, בטחונו ושלמות גופו וכבודו של האדם, אינה מבוטלת, יש לתת משקל גם לטיבו וושאיו של הרכוש שנגנבו, אך שחתיפה ווניבת מכים נידים יקורי ערך הפכה לטופעה נפוצה, יש לחת את הדעת גם לאופן בו בוצעה הגנבה, כשהמתלוננת אוחזת במכשיר בידה, בנסיבות אלו אין מדובר במקרה החיריג המצדיק הימנעות מהרשעה, והמערער לא הוכיח כי הרשותו תפגע בשיקומו, לא כל שכן פגעה חמורה.

ערעור זה הינו על ההרשעה.

2. בית משפט קמא הוגש תסجيل שירות מבחן ביחס למערער, בו מפורטות נסיבותו האישיות והמשפחתיות, צוין כי המערער התגיס לצבאי, רואה בגוים כגורם העשי לסייע לו להמשך חייו, הביע חריטה, ושירות המבחן מתרשם כי המערער מבטא שאיפות לתפקיד נורטמי לא מעורבות בפלילים, הוא גדול בנסיבות מורכבות ונודע כל מערכות תמייהה, מוטיבציה גבוהה לו לתפקיד באופן חיובי, על אף התנאים בהם גדול ניתב כחוותיו לתפקיד תקין, ושירות המבחן המליך על הימנעות מהרשעה וענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

בדיון הראשון בערעור נשלח המערער לקבלת תסجيل נוספת, ובתשkil משלים זה חוזר שירות המבחן על התרשומות החיובית ממאציו המערער לנוהל אורח חיים נורטמי, מתאר כי המערער משקיע מאמצים רבים לכך, הוא משלב בעבודות שונות לצד לימודים, פועל לקידום מבחינה מקצועית ותעסוקתית בהעדר גורמי תמייהה והכוונה, ושירות המבחן רואה חשיבות גבוהה שלא לפגוע במאציו השיקום שעורך המערער וחוזר על המלצהו להימנע מהרשעה, לצד הטלת צו של"צ בהיקף של 120 שעות והתחייבות.

3. ב"כ המערער טענת כי לא היה מקום לסתות מהמלצת שירות המבחן שהיתה להימנע מהרשעה, וכי המערער בחור צעיר, אשר חרב היותו בן למשפחה בה בעיות אשר פורטו בתסجيل שירות המבחן, הוא הצליח באמצעות מאמצים רבים לנוהל אורח חיים נורטמי ולסלול לעצמו בסיס איתן ויציב להמשך חיים נורטביים, סיים את לימודי התיכונים בהצלחה, לרבות קבלת תעודה בגרות, התגיס לצבאי, במהלך השירות אף סייע בפרנסת המשפחה בעבודה בשעות הערב, הוכחו מטרותיו הנורטטיביות, והצהרו כי בדבר שאיפות נורטטיביות אין בבחינת מס שפטים.

נטען כי לא היה מקום ליתן את מידת החומרה שנתן בית המשפט קמא לאיורע, לא היה מקום לקביעה כי המערער לא הוכיח שהרשעתו תפגع בשיקומו, המערער אף השחרר משרות צבאי ומחילה בבניית עתידו המקצועית וمتכוון להשתלב בלימודים בתחום החשמל, הוא עובד בשתי עבודות, החל את לימודי כהנדסאי, ומכאן עולה פגעה קונקרטית אשר עלולה להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו, וזה עלולה להויריד לטמיון מאבק רב שנים של המערער המנסה לשנות את הגורל שלו עד לו, ולבנות לעצמו עתיד שונה משל בני משפחתו.

הוגש מכתב המלצה לפיו המערער משמש כשפוף כדורגלו בו צינה אחראיותו, תעוזת שחרור מהצבא בתום שירות חובה, בה צוין כי הנהגותו טובה מאוד, ומכתב של מפקדו אשר היה מרוצה מתקודמו, ונאמר כי המערער פיצה את המתלוננת.

המערער עוטר לביטול הרשעה, ולהשית עליו של"צ כהמלצת שירות המבחן.

4. ב"כ המשיבה טוענים כי יש להוכיח קיומו של נזק קונקרטי, והמערער אינו עונה לדרישה זו. נטען כי נוראה בדיקה וגם אם נרשם המערער לימודי הנדסאי, הרי שקיימת ועده הובנת את מכלול השיקולים והרשעה אין משמעותה האוטומטית אי יכולת להירשם במרשם ההנדסאים והטכנאים. ב"כ המשיבה מוסיפים כי גם תהלייר שהמערער עבר והוא תהלייר חיובי שמתකדם, עדין יש צורך בקיום של תנאים לאו הרשעה, אשר הינה החרג, ומקרה זה אינו נכנס לחיריגים כלל, וביחס למשעים, הרי שהם מכת מדינה ומשעים חמורים, ובית המשפט ערך את האיזון הנדרש.

5. לאחר ששלמתי את טענות הצדדים ובחנתי את נסיבותו של המערער ואת תסקרי שירות המבחן, מסקנתי היא כי יש לקבל את הערכו, להורות על ביטול הרשעה, כפועל יוצא לכך להורות על ביטול המאסר המותנה, ולצד זאת להוסיף ענישה בדמות של"צ והתחייבות, כהמלצת שירות המבחן.

הכל הוא כי משנקבע שאדם ביצע עבירה יש להרשיעו, אי הרשעה הינה חרג היפה ל"מקרים מיוחדים ווצאי דופן" (ר' ע"פ 2513 מ"י נ' **ויקטור שמש**, פ"ד נ(3), 682 בעמ' 683), והימנעות מהרשעה אפשרית בהצבר כי הרשעה תיפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וסוג העבירה מאפשר, בסיטuatot המקרא המסויים, לוותר על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083 תמר כתב נ' מ"י פ"ד נב(3), 337 בעמ' 342).

העברות אשר ביצע המערער, בנסיבות ביצוען, לא יכול להיות חולק כי הן חמורות, אך איןני סבור כי חומרת נסיבות ביצוען הינה כזו העולה כדי שלילת אפשרות הימנעות מהרשעה בהתקיים שאר התנאים הנדרשים לכך. לאור חומרת המעשה, נדרש כי לשיקולי השיקום ולנימוקים לאו הרשעה, המהווים את משקל הנגד לחומרה ולשיקולי הענישה כפועל יוצא ממנה, אשר במרקם ההרתעה, צריך שייה משקל של ממש.

המערער צער לימים, ליד 1993, והמעשה בוצע על ידו עת היה בן פחות מ- 20 שנים.

המערער נעדר עבר פלילי, והעולה מתשקורי שירות המבחן, זה אשר בא בפני בית המשפט כמו וזה אשר בא בפנינו, הינו כי המערער גdal בנסיבות חיים מורכבות, אשר איןני מוצא לנוכח לפרטן מפאת צנעת הפרט, ולמרות זאת ולמרות העדר הכונה ומערכות תמיכה, עושה הוא מאמצים רבים עם מוטיבציה גבוהה לתפקידו. הדברים באים לידי ביטוי בהתנהלותו במסגרת לימודיו, בהtagisisותתו לשירות הצבאי והשלמתו, הכוונים החשובים בהתנהלותו לאחר השחרור מהצבא, מהם עולה כי ענינו בניהול חיים נורמטיביים ורכישת מקצוע, והחרטה שהבע. התרומות שירות המבחן לא באה אף לאור דברים שאומר לו המערער, אלא לאור התנהלותו בפועל, לרבות תחילת לימודים לאחר השחרור, ועבדתו בשתי עבודות.

אני מוצא כי בנסיבות של המערער, למורות חומרת העבירות אשר ביצע, עבירות המהוות חריג בגין חיו, יש להושיט יד לניסיונטיו להלך בדרכים הנורמטיביות, ולקדם את חיו באופן חיובי, למורות הרקע המורכב והבעיתי המתואר בתסקרי השירות המבחן.

הן מהתרשומות השירות המבחן והן מעשייו בפועל של המערער, עללה קיומה של מוטיבציה רבה מצדיו לניהול חיים נורמטיביים ללא מעורבות בפליליים, על אף כל נסיבותיו ורקעיו. אני סבור כי האמור בתסקרי המשפטים בפיסקה השנייה בחלק הראשון של השורה השנייה, מחייב לשוקול סיוע למוטיבציה החיובית שמגלה המערער.

אשר לדרישה לקונקרטיזציה של הנזק אשר יכול ויגרם כתוצאה מהרשעה, לטעמי, קיים קושי בהבאת ראיות לכך לאדם בגילו של המערער. בגין זה קיים קושי לומר כי מתgebשות דרכי התעסוקה בעתיד, ומובן שהנזק האפשרי קשור בתעסוקה. מה ראייה נבקש מנאשם אשר אך סימן את שירותו הצבאי, להביא כדי להצביע על קיומו של נזק להעסקתו בעתיד כתוצאה מההרשעה ?

אפנה לע"פ 5931/13 פלוני נ' מ"י (10.2.2014), שם נקבע, בעניינו של קטין, בדעת רוב:

"... במסגרת בחינת השיקולים האינדיוידואליים איני סבור שעל הנאשם הקטין לשכנע כי בעניינו קיים נזק קונקרטי שצפוי לו אם יורשע (כגון חוסר האפשרות לעסוק במקצוע מסויים אותו רכש שהעסוק בו לא ניתן נוכח הרשעה), שכן בהתחשב בקטינותו קשה לצפות כיצד יתנהלו חייו הבוגרים ומהן ההזדמנויות שתקרה בדרכו בעתיד וההרשעה עלולה לחסום את דרכו למיםו. זאת בשונה מנאשם בגין, במיוחד כזה שיש לו עבר בתחום ההכשרה המקצועית או עבר תעסוקתי מוגדר שלרקע קיומו מבקש אותו נאשם להצביע על נזק קונקרטי שצפוי להיגרם לו כתוצאה מהרשעה. כשמדבר בקטין היכולת לצפות את עתידו על יסוד עבורי מצומצמת יותר ועל כן ראוי לטעמי להניח לגביו שההרשעה עלולה לפגוע בו בתחום המקצועי-התעסוקתי גם אם לא עללה בידו להצביע על נזק קונקרטי, מה גם שלשיקול האינדיוידואלי משקל רב יותר מאשר שמדובר בקטין".

בעניינו, אין מדובר בקטין, אולם איני מוצא כי בפרק הזמן הקצר אשר חלף מאז הייתה המערער קטין ועד למתן גזר הדין, יש כדי להביא למסקנה אחרת. ערך אני לגישה שונה בפסקה, אליה מפנה ב"כ המשיבה, אך איני מוצא בעניינו של המערער, לאור גילו ולאור כך שלאחר קטינותו שירת בצבא וטרם התגבשה תעסוקתו, כדי להטיל עליו נטל ראוי מכבד.

המערער החל בלימודי הנדסאי, ועל פני הדברים, גם אליבא דגש ת"כ המשיבה, יתכן ויהיה בהרשעה כדי נתן שאול יקשה עליו, אם כי הדברים אינם ברורים עדין בשלב זה. איני מוצא כי בכך יש תמיכה לצורך להימנע מהרשעה.

6. מכל האמור, מסקנתי היא כי יש לקבל את הערעור, להוראות על ביטול הרשות המערער, כפועל יוצא מכון להוראות על ביטול המאסר המותנה, ולהטיל על המערער של"צ בהיקף של 120 שעות, וחתימה על התchieבות בסך 5,000 ₪, שלא יעבור על עבירות רכוש או אלימות מסווג עוון או פשע. רכיב הפסיכי ישאר בתוקפו.

כך אציג לחברה".

سؤال עדן, שופט

השופט יורם צלקובסקי:

عبارة הקשורות בנטילה בכוח, שלא כדין, של טלפונים סלולריים יקרים מידיביהם, הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", כאשר המטרה היא עשיית רוחם קל ומהיר, נוכחות הקלות שבה ניתן להעביר את הטלפון הגנוב מיד ליד. כפי שנפסק בעניין זה: "גנבה או שוד של מכשיר טלפון "חכם" פוגעת לא רק באינטנסים הכלכליים של הקורבן, אלא גם בפרטיותו, וגוררת אובדן מידע אישי, לעיתים ללא תחליף". (ע"פ 5849/13 אושר בן חמו נ. מדינת ישראל, ניתן ביום 6.10.2014 פסקה 17).

המערער בפנינו, חטא לא רק בעבירה חמורה של "חטיפת" הטלפון מידיה של המתлонנת, שהגיעה לתומה לצפות במופע ליד במה ציבורית, אלא גם ניירה מעליו בעת שזו נסתה להשיב לרשותה את הגנולה, והורשע בכך גם גנבה, גם בניסיון תקיפה. המערער גם סחר ברכוש שבגנב, ומכוון תמורה סכום כספי לא מבוטל. עבירות אלה, נוכחות מידת חומרתן, ומשהן פוגעות בערכיהם של הגנת הפרטויות והרכוש, ואף מעוררות את תחושת הביטחון, מחיבות על פי טיבן הרשעה, ומשאופי המעשים, מהגניבה עד המכירה, מצבע על מרכיבי תכנון, הרי שמרכזי ההרשעה נהירים עוד יותר.

המערער עשה אומנם כברת דרך שיקומית, והוא מצר על מעשו כו. עם זאת, המעשים בוצעו בעת שהמשיב היה כמעט בן 20, ולנוכח הטענות בדבר דרכו המתוקנת בשנים האחרונות, בוודאי שיכל היה לעמוד על דעתו, ולהבין את חומרת המעשה במלוא כבדו.

המערער לא הצביע על כל פגיעה קונקרטית וממשית, שבגינה יש לחזור ממרכזי הרשעה, ומהשווין בפני החוק. חברי, השופט עדן, סבור כי נוכחות גילו הצעיר יחסית של המערער אין צורך להצביע על קונקרטייזציה מובהקת, ואולם הדברים אינם מתישבים, לדעתי, עם זרם ההלכה הקבוע בעניין זה, וב Rei כי מטבעה של הרשעה שיש בה כדי לפגוע באופן כללי

במישור חייו של כל אדם, בכל גיל, ואולם בכר אין די לצורך הימנעות מהרשה.

בית המשפט קמא התחשב בנסיבות האישיות של המערער, והטיל עליו עונש מותן ומתחשב. איני סבור עם זאת, כי בית המשפט קמא שגה בכך שמצא מקום להרשות המערער, ולא הייתה מציע להתערב בהחלטתו, ולבטל הרשותה.

יורם צלקובניק, שופט

ס. הנשיה רויטל יפה-כ"ץ, אב"ד:

במחלוקת שבין חברי, מצאתי להצדיף לדעתו של השופט צלקובניק, מהnimוקים שבחוות דעתו.

**השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס. נשיה**

אשר על כן הוחלט כאמור ב חוות דעתו של כב' השופט צלקובניק, לדחות את הערעור.

ניתן היום, י' איר
תשע"ה, 29 אפריל
2015, במעמד הצדדים.

ס. הנשיא, רותם יפה-

כ"ז
אב"ט

יורם צלקובnick, שופט יואל עדן, שופט